

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

2017 m. Gruodis Nr. 181

„Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį.“

Jn 1, 9

Mielieji,

*Šv. Kalėdų nakties tamsoje, sklaidžiantis maldai ir slėpiniui gaubiant
šį Stebuklą, gimsta Jėzus, nukreipiantis mus į naują gerumą.*

*Ko besiimtumėte ir kokię bebūtų mūsų jausmai – gatvės sumaištyje,
gyvenimo kančioje – linkiu Jums išsaugoti sielos ramybę, vaikışką tyrumą
ir nuoširdų stebėjimąsi, besąlygišką dovanojimą ir meilę esantiems šalia.*

Tedžiūgauja Jūsų širdys Betliejaus artumoje ir ramybėje...

M.V. J. Kristaus Prisikėlimo parapijos kunigai

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Pirmoji šv. Kalėdų eglutė Europoje

Nerijus STRIKULYS

Nei vienas iš mūsų didžiųjų metų švenčių neįsivaizduojame be pagrindinio Šv. Kalėdų atributo – kalėdinės eglutės. Tačiau ar daugelis iš mūsų žinome, kodėl yra puošiama būtent eglė? Kodėl būtent eglei suteiktas toks išskirtinumas? O ar žinome kur visgi buvo papuošta pirmoji Kalėdų eglutė pasaulyje, tokia, kokią mes ją puošiame dabar?

Vienų šaltinių teigimu pirmoji Kalėdų eglutė buvo papuošta Vokietijoje. Tuo tarpu kiti teigia, kad tai visgi buvo padaryta mūsų kaimyninėje Latvijoje ir Estijoje. Taigi, šį kartą kviečiame Jus pabūti detektyvais ir kartu nuspręsti, kuri šalis yra laikoma ta pirmąja, kuri papuošė kalėdinę eglutę.

Pradėjus analizuoti įvairius šaltinius šiuo klausimu, tapo aišku, kad lengvo atsakymo mes nerasime. Kaip ir daugelis istorijų, taip ir ši yra apaugusi įvairiais faktais ir legendomis. Nors radome daug legendų ir faktų apie pirmąją Kalėdinę eglutę, tačiau visi jie mus nuvedavo į mūsų kaimyninę Latviją, Estiją ar Vokietiją.

Visų pirma, svarbu pažymėti, kad Kalėdų eglutės pavadinimas buvo konstatuotas 1604 metais Elzase, Strasburge (dabartinis Strasbūras, Prancūzija), tačiau pati Kalėdų eglutė buvo pradėta puošti dar 16 amžiaus pirmoje pusėje. Krikščionys norėdami paminėti Kristaus gimimo dieną būtent pasirinko žaliaskarę. Ji buvo pasirinkta neatsitiktinai, nes būtent šis medis išsiskyrė iš kitų tuo, kad net ir žiemos laiku išlikdavo žalias.

Vokietija teigia, kad Kalėdų eglutės puošimo tradicijos užgimė jų šalyje, kuomet krikščionys pradėjo puošti jas savo namuose. Tuo metu buvo populiariu namuose statyti į eglę panašias medines piramides ir jas puošti žaliaskarių eglė šakomis bei žvakėmis. Vokiečiai laikosi pozicijos, kad eglė puošimas yra siejamas su protestantiškosios reformacijos pradininku Martinu Liuteriu. Daugelis tiki, kad būtent jis pirmasis papuošė Kalėdų eglutę žvakutėmis. Jam ši idėja kilo vieną žiemos vakarą, kuomet jis vaikščiodamas po savo namus ruošė pamokslą bei jį sužavėjo žvaigždžių danguje spindesys. Būtent tada jis siekdamas atkartoti šį reginį savo šeimai ir vaikams, nukirto eglę ir ją pastatė savo namų svetainėje bei papuošė žvakutėmis. ▶

INFORMACIJA

**Kviečiame drauge švęsti
Šv. Kalėdų liturgiją:**

Gruodžio 24 d., sekmadienį, Kūčios

Šv. Mišios aukojamos
8.00; 9.30; 11.00; 12.30 ir 22.00 val. –
Iškilmingos Bernelių šv. Mišios.

Gruodžio 25 d. Šv. Kalėdos. Šv. Mišios aukojamos 8.00; 9.30; 11.00; 12.30 ir 18.00 val.

**Gruodžio 26 d. Antroji Šv. Kalėdų diena
ir Šv. Šeimos šventė.**

Šv. Mišios aukojamos
8.00; 9.30; 12.00 ir 18.00 val.
12.00 val. Iškilmingos šv. Mišios.
M. V. J. Kristaus Prisikėlimo bazilikos
konsekracijos metinių iškilmė

Gruodžio 31 d. 11.00 val. Padėkos šv. Mišios už praėjusius metus.

Sausio 1 d. Naujieji metai. Šv. Mišios aukojamos 8.00; 9.30; 11.00; 12.30 ir 18.00 val.

Sausio 7 d. Trijų Karalių šventė

Šią dieną šv. Mišios aukojamos
8.00; 9.30; 11.00; 12.30 ir 18.00 val.

KALĖDOS!

Kalėdos, Kalėdos! – liūliuoja varpai,
Kalėdos, Kalėdos! – dainuoja vaikai,
Ir žalios eglutės prie apsnigto kelio
Viršūnes į dangų šlamėdamos kelia.

Kalėdos, Kalėdos jau eina pas mus,
Jau lanko giružę, laukus ir namus,
Jau supa mūs širdį, džiaugsmu ją papildo
Ir skambanti “Gloria” sielą mūs šildo.

Kalėdos, Kalėdos! – varpeliai skambės
Ir gimusiam Kristui mūs meilę kalbės,
O kūdikio meilė, kaip saulė auksinė,
Per amžius gaivins mūsų žemės krūtinę.

Vytė Nemunėlis (B. Brazdžionis)

► Pirmoji šv. Kalėdų eglutė Europoje

Tačiau, šio straipsnio autoriaus nuomone, tai yra tik legenda, kuria galime tikėti arba ne. Faktas yra tai, kad pirmoji Kalėdų eglutė istoriniuose rašytiniuose šaltiniuose Vokietijoje buvo užfiksuota tik 1604 metais.

Nors Vokietija turi savo nuomonę dėl pirmosios Kalėdų eglutės, tačiau pirmą kartą rašytiniuose šaltiniuose Kalėdų eglutė buvo užfiksuota 1510 metais Latvijoje. Bet vėlgi, jei, viešėdami Estijoje, Jūs šiuo faktu pasi-

dalintumėte su estais, jie kaip mat pradėtų prieštarauti. Jie teigtų, kad pirmoji Kalėdų eglutė buvo papuošta dar 1441 metais Estijoje. Nevertinant šių faktų, akivaizdu, kad ir vieni ir kiti būtų teisūs, nes rašytinių šaltinių teigimu, pirmoji Kalėdų eglė buvo papuošta „Juodagalvių“ brolijos narių, kuriuos vienijo nevedę pirkliai, laivų savininkai ir užsieniečiai Livonijoje. Livoniją tuo metu būtent ir sudarė dabartinės Latvijos ir Estijos teritorija.

Taigi, mieli skaitytojai, paliekame Jums išnarplioti šią detektyvinę istoriją susijusia su pirmąja Kalėdų eglute pasaulyje. Ir nesvarbu kokią išvadą Jūs padarysite, svarbiausia tai, kad ši tradicija prigijo ir gyvuoja iki šių laikų.

O tam, kad Jūs prie šventinio stalo galėtumėte nustebinti savo artimuosius žiniomis apie pirmąją Kalėdų eglutę, svarbu žinoti tai, kad Lietuvoje Kalėdų eglutės puošimas nėra senas reiškinys. Jis nesiekia nė šimtmečio.

PARAPIJOS NAUJIENOS

Mūsų šventovėje – atminimo lenta Prezidentui V. Adamkui

Vilius MISEVIČIUS

2017 m. lapkričio 2-ąją dieną įvykusi šventė ilgam išliks atmintyje ne tik mūsų parapijos tikintiesiems, bet ir visiems jos dalyviams. Tą dieną 14 val. mažojoje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje po Šventų Mišių, kurioms vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas Lionginas Virbalas SJ (koncelebravo parapijos klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius, kunigas Virgilijus Dudonis bei Marijos radijo programų direktorius kunigas Povilas Narijauskas) iškilmingai atidengta atminimo lenta šioje šventovėje 1937–1939 metais Mišioms patarnavusiam Prezidentui Valdui Adamkui.

Būti ministrantu – pasididžiavimas

Į klausimą, kaip tapo mažosios Kristaus Prisikėlimo bažnyčios patarnautoju, garbusis svečias atsakė: „Tai buvo Jono Jablonskio pradžios mokykloje. Pamenu, kad kunigas J. Morkūnas kreipėsi į moksleivius, klausdamas, ar galėtume patarnauti bažnyčioje. Pasitarę su keliais pamaldžiais draugais sutikome. Taip daugelį sekmadienių tekdavo ateiti čia patarnauti Šv. Mišioms. Jaučiau savotišką pasididžiavimą, kad galiu atlikti kai kurias ministranto pareigas, o apie nuovargį tikrai niekada negalvojau. Manau, ta tarnystė Dievui davė man tai, kuo galėjau remtis visomis sunkiomis ir linksmomis valandomis, vedė mane per visokius gyvenimo etapus...“. V. Adamkus prisiminė, kad pagal gyvenamąją vietą jam buvo artimesnė 1936 m. pastatyta Šv. Antano bažnyčia – ten taip pat keletą kartų teko patarnauti. Bet būsimąjį Lietuvos prezidentą vaikystėje labiau traukė mažoji Kristaus Prisikėlimo bažnyčia – todėl beveik trejus metus čia dažnai talkindavo.

Įamžinta sambūrio „Gerumo ažuolas“ iniciatyva

Prieš vienuolika metų įsikurusios višosios įmonės „Gerumo ažuolas“ vienas iš tikslų – istorinių archyvų tyrinėjimai, atsiminimų kaupimas siekiant atversti lietuviams jų tautos istorines vertybes ypač iškreiptai parodytas arba visai nusišleptas sovietinės okupacijos metu.

Atskleidus įdomių faktų apie tos organizacijos Garbės nario Prezidento V. Adamkaus vaikystę ir pritarus Kauno arkivys-

kupijai bei Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonui, nuspręsta sukurti atminimo lentą. Iškilmingo renginio vedėjas sambūrio „Gerumo ažuolas“ prezidentas Valdas Pacevičius informavo, kad pagal dailininko Giedriaus Paulausko projektą sumanymą įgyvendino Lietuvos monetų kalykla.

„Jei prieš 80 metų būtumėme pasėję gerumo ažuolą, dabar jis būtų užaugęs į tokio storumo, kad dviese neapimtume. Šitiek gėrio galėjo užaugti per tiek metų. Mes esame dėkingi, kad šiandien pažįstame jus. Jūs tarnavote šioje šventovėje ir pradėjote savo tarnystę Lietuvos tautai, šalies žmonėms. Dėkojame už viso gyvenimo tarnystę Lietuvai“, – į iškilų svečių kreipėsi Seimo pirmininkas Viktoras Pranckietis.

„Labai džiugu šiai bažnyčiai ir parapijai tarp buvusių patarnautojų turėti tokį žmogų. Gera prisiminti gerus dalykus, kurie prabėgus daugeliui metų išlieka – jie duoda impulsą sieloms. Matydami šią lentą jaunesni ar vyresni žmonės bus įkvėpti. Simboliška ir tai, jog čia – Kristaus Prisikėlimo bažnyčia, su viltimi prisikelti“, – kalbėjo Kauno arkivyskupas Lionginas Virbalas SJ, Prezidentui V. Adamkui įteikdamas Kristaus Prisikėlimo parapijos istorijos albumą bei medalį su bažnyčios atkūrimo detalėmis.

Prezidento pagerbimas jo 91-ojo gimtadienio išvakarėse

Greta mažosios Kristaus Prisikėlimo bažnyčios pagrindinių durų pritvirtinta atminimo lenta primena, kad šioje šventovėje 1937–1939 metais Šv. Mišių metu prie altoriaus patarnaudavo būsimasis Lie-

Prezidentui Valdui Adamkui atminimo lentos atidengimo fragmentas

tuvos prezidentas. Be to, po V. Adamkaus portretu yra ir jo ranka rašyta sentencija: „Tolima ir nelabai sena praeitis primena, kad Dievo namai ne kartą istorijoje tapo mūsų namais“.

„Atidengiant lentą garbusis svečias atviravo: „Mane apima jaudulys šią akimirką prisimenant jaunystės dienas. Jos prasidėjo prasmingai šioje bažnyčioje, kurioje buvo skelbiamas tikėjimas į dvasines vertybes ir žmogų – tai lydėjo mane per visą gyvenimą. Nuoširdžiai dėkoju, kad galėjau augti šioje aplinkoje ir tobulėti. Norėčiau, kad ta atminimo lenta primintų, ypatingai jaunajai kartai, kad dvasinės vertybės yra pagrindas žmogaus gyvenime. Ačiū už šitą įvertinimą“.

Pasveikintas 91-ojo gimtadienio išvakarėse V. Adamkus kalbėjo: „Esu dėkingas likimui, kad iki šių dienų dar esu pajėgus būti naudingas lietuvių visuomenei, savo tautai. Kiek jėgos leis, stengsiuosi ir toliau tarnauti savo žmonėms. Esu dėkingas, kad ir šiandien galiu toliau vykdyti užsibrėžtą tikslą, sulaukus tokio vėlyvo amžiaus...“.

A. Narušienės nuotrauka

Popiežius Pranciškus: „Raginu tikinčiuosius Mišiose nusiteikti ir elgtis pagarbiai, nes dalyvavimas mišių aukoje yra kaip ėjimas į Kalvariją, kur Jėzus vardan mūsų atidavė savo gyvybę“

„Iš esmės, kas yra Mišios?“, klausė popiežius Pranciškus trečiadienio bendrojoje audiencijoje, tęsdamas katechezę apie Mišias. Mišios yra Kristaus Velykų slėpinių atminimas. Jose tampame Kristaus pergalės prieš nuodėmę ir mirtį dalyviais, jos pilnutinai įprasmina mūsų gyvenimą.

Todėl turime visų pirma suprasti, ką reiškia atminimas. Pagal biblinę sampratą atminimas nėra tik prisiminimas praeitęs įvykių, nes atminimas tam tikru būdu sudabartina prisiminimus. Izraelis būtent šitaip supranta išsivadavimą iš Egipto. Kiekvieną kartą švenčiant Velykas, „Išėjimo“ įvykiai atsikartoja tikinčiųjų atmintyje, kad jie derintų su jais savo gyvenimą. Jėzus, per savo kančią, mirtį, prisikėlimą ir įžengimą į dangų pilnutinai užbaigė Velykas. Todėl Mišios yra Jo Velykų ir Jo „Išėjimo“ atminimas, ne tik prisiminimas, ne! o daugiau: tai sudabartinimas to, kas įvyko prieš du tūkstančius metų.

Eucharistija visuomet mus iškelia iki pat Dievo išganančio veiksmo viršūnės: Viešpats Jėzus, vardan mūsų tapdamas laužiama duona, išlieja mums savo galeistingumą ir meilę taip, kaip ant kryžiaus, šitaip atnaujindamas mūsų širdis, mūsų egzistenciją ir būdą kuriuo bendraujame su Juo ir su broliais. Vatikano antrasis susirinkimas sako: kada tik ant altoriaus atnašaujama kryžiaus auka, kuria jau yra paaukotas mūsų velykinis Avinėlis, Kristus, vykdomas mūsų atpirkimo darbas.

Kiekvienas Eucharistijos šventimas yra Prisikėlusio Kristaus, kaip saulėlydžio nežinančios saulės, spindulys. Dalyvauti Mišiose, ypač sekmadienio Mišiose, reiškia įžengti į Prisikėlusiojo pergalę, būti apšviestais Jo šviesos, sušildytais jo šilumos. Per dalyvavimą Mišiose Šventoji Dvasia mus paverčia dalyviais dieviškojo gyvenimo, kuris gali perkeisti mūsų mirtingą būseną. Eidamas per mirtį į gyvenimą, per laiką į amžinybę, Viešpats Jėzus atsiveda ir mus, kad su Juo būtume Velykose. Mišiose įvyksta Velykos. Mes, per Mišias, esame prie Jėzaus, mirusio ir prisikėlusio, ir jis mus veda pirmyn, į amžinąjį gyvenimą. Mišiose susivienijame su Juo. Kristus mumyse gyvena ir mes Jame. Šv. Paulius sako: „Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo save už mane“.

Kristaus kraujas mus išvaduoja iš mirties ir mirties baimės. Išvaduoja ne tik iš fizinės mirties viešpatavimo, bet ir iš dvasinės mirties, t.y. iš blogio, iš nuodėmės, kuri mus pavergia kaskart, kai parpuolam nusidėję. Tada mūsų gyvenimas tampa užterštas, jis netenka grožio, praranda prasmę, vysta.

Tačiau Kristus sugražina gyvenimą. Kristus yra gyvenimo pilnatvė. Kai jis stojo prieš mirtį, jis ją sunaikino visiems laikams: „Prisikeldamas iš numirusių, sunaikino mirtį ir atkūrė gyvenimą“. Kristaus Velykos yra

galutinė pergalė prieš mirtį, nes Jis savo mirtį pavertė aukščiausiu meilės veiksmu. Jis mirė vardan meilės! Eucharistijoje Jis nori mums perduoti šią savo pergalingą, velykinę meilę. Jei priimsime su tikėjimu, ir mes galėsime tikrai mylėti Dievą ir artimą, galėsime mylėti taip, kaip Jis mylėjo mus, paaukodamas gyvybę.

Jei Kristaus meilė manyje, galiu visiškai dovanoti save kitam vidujai žinodamas, kad jei kitas mane sužeistų, aš nemirčiau; priešingu atveju, turėčiau gintis. Kankiniai atidavė gyvybę remdamiesi Kristaus pergalės prieš mirtį tikrumu. Tik jei patiriame šią Kristaus galią, jo meilės galią, esame iš tiesų laisvi dovanotis kitam be baimės. Tai ir yra Mišios: ėjimas į Jėzaus kančią, mirtį, prisikėlimą ir įžengimą į dangų. Kai einame į Mišias tai yra tarsi eitume į Kalvariją, tai tas pats. Tačiau pagalvokite, vaizdžiai: jei einame į Kalvariją kaip tik tuo momentu, ir žinome, kad tasai žmogus – Jėzus, ar galime tada šnekučiuotis, fotografuoti, linksmintis? Ne! Nes tai Jėzus! Mes tikrai būsime tylūs, veiksmingi, bet ir džiaugsimės, kad esame išgelbėti. Kai einame į bažnyčią Mišių aukai prisiminkime: einame į Kalvariją, kur Jėzus atidavė savo gyvybę už mane. Šitaip pračina visos linksmybės, baigiasi apkalbos ir visa, kas mus atitolina nuo nuostabaus Mišių įvykio, Jėzaus pergalės.

Mišios reiškia atkurta Kalvariją, ne linksmybes!

Parengta pagal Vatikano radiją

PARAPIJOS NAUJIENOS

„Daryti gera ir dalytis su kitais geru“ (Žyd 13, 16)

Jūratė MATIKOVIENĖ

Artėjantis Advento laikas visuomet ypatingas. Paskutinėmis metų dienomis kaip tyčia užsisuka ypatingai beprotiška darbų karuselė. Išprotėjusiu greičiu važiuojančiame šiuolaikinio gyvenimo traukinyje tenka alkūnėmis kovoti dėl truputėlio laiko, kurį būtų galima skirti sau – vidiniam troškimui sustoti ir susimąstyti. Be galo norėtusi metų pabaigoje ramiai peržvelgti tai, kas nuveikta per praėjusius metus; įsivardinti už ką esu dėkinga, pasidžiaugti tuo, kas nuveikta, kuo galiu didžiulotis ir įsivardinti dėl ko yra neįtikinamai veidrodyje sau į akis pasižiūrėti.

Nežinau kaip Jums, man dažniausiai nepatogu dėl praleistų akimirkų. Kažkam pamiršau paskambinti, kažkieno pasigėdinau atsiprašyti, kažkurio nespėjau pasidomėti „kaip sekasi“, kažkada jaučiausi pernelyg pavargusi ir nutariau, kad kitąkart... Šventinių dovanų pirkimo maratonas yra labai patogi proga šiuos nesmagumus užglaistyti. Norėtusi tikėti, kad tinkamai parinkta Kalėdų dovana tikriausiai ištaisys viską. Nuojauta sako priešingai: į dovanų popierių supakuoti laiko ir dėmesio vienas kitam nepavyks.

Karštingas dovanų pirkimas, visų šeimyniškų skaičiavimas – neduokdie kuris nors bus pamirštas – taip išsekina, kad apie save ir laiko pagaltoti nebelineka. O vertėtų, juk raštu mums prisakyta buvo kitus mylėti „kaip save patį“ (Gal 5, 14). Kas Jums galėtų būti geriausia dovana sau, ką gavę jaustumėtės geriausiai? Išmanus telefonas, geras masažas, nauji batai? Tačiau juk visi daiktai turi galiojimo laiką – telefono ekranas nusitrints, grožio procedūra pasibaigs, batai nusidėvės. Jei šiais metais skirtumėt sau tai, kas neįkainojama – šiek tiek laiko – kam jį išnaudotumėt? Kas Jums leidžia jausti geriausiai? Kokius dalykus su malonumu ir šiluma atsimenate keleriems metams praėjus? Man tai tos akimirkos, kuomet esu maloniai apsinkus po pagaliau atlikto sunkaus darbo; pasitenkinimas, kai galiu kam nors padėti; reikalingumo jausmas ištiesus pagalbos ranką. ▶

► „Daryti gera ir dalytis su kitais geru“ (Žyd 13, 16)

Paradoksalu, kad dažniausiai geriausiai jaučiamės, kai padovanojam dalelę savęs greta esančiam. Taigi – geriausia dovana sau – yra laikas ir dėmesys padovanotas kitam. Sakysite sunku sugalvoti, kam, kur ir kada padėti? Mes turime Jums 4 pasiūlymus Gerumo darbams Advento laikotarpiu:

1. Sudalyvaukite „Praktinio gerumo dienoje“. Kiekvienais metais prieš didžiąsias metų šventes – Šv. Kalėdas ir Šv. Velykas, parapijos Pagalbos namuose tarnyba organizuoja „Praktinio gerumo dieną“. Tai ypatinga diena metuose, kuomet pakviečiame jaunimą padovanoti vieną dieną kitam – senam, sergančiam, vienišam – aplankyti ir padėti pasiruošti didžiosioms metų šventėms. Ir nemanykite, kad esate netinkamas – rašydama „jaunimas“ kviečiu visus, kurie yra jauni dvasia. Tą dieną pasiskirstome grupelėmis ir keliaujame pas tuos, kurie mūsų laukia – yra tokių, kuriems reikia išsiurbti grindis, yra tokių, kurie nori, kad būtų nuvalytos dulkės nuo senų paveikslų, o yra tokių kurie džiaugsis, jei tą dieną skirsite savo laiko ir tiesiog pasikalbėsite.

2. Padėkite pasiruošti „Kūčių pusryčiams“ Sriubos valgykloje. Kūčių pusryčių į Sriubos valgyklą ateina patys įvairiausi žmonės – ir tie, kurie Sriubos valgykloje valgo kasdieną, ir tie, kurie tiesiog nenori būti vieni. Žmonių, kuriuos įprastai pamaitiname Kūčių pusryčių metu skaičius svyruoja apie 400. Įsivaizduojate, kiek trunka pasiruošimas, jei norime gražiai ir oriai pamaitinti tuos, kurie ateina? Kiek reikia supjaustyti silkų, nulupti virtų burokėlių ir išvirti kisielių? Jūsų talka savaitę prieš Kūčias arba Kūčių

pusryčių metu būtų labai reikalinga.

3. Už auką įsigykite Caritas žvakelę. Jei negalite prisidėti kitaip – mes padėsime Jums padėti – viso Advento laikotarpiu parapijoje bus platinamos Caritas žvakelės. Jas galite įsigyti po sekmadienio Šv. Mišių Bazilikoje, raštinėse, parapijos namuose. Aukos, surinktos už žvakutes, bus skiriamos parapijoje vykdomiems gailėstingumo darbams paremti – **Sriubos valgyklai** (Partizanų g. 5) bei **Pagalbos namuose tarnybai** (Aukštaičių g. 6) išlaikyti.

4. Paremkite Žaliakalnio vaikų dienos centro vaikų. Žaliakalnio vaikų dienos centrą lankantys vaikai kartu su Parapijos Kolumbo riteriais, Jaunų šeimų ratelio nariais ir profesionaliais kepėjais kepa sausainius, kuriuos gražiai supakavę pristatys parapijiečiams kiekvieną Advento sekmadienį Priskėlimo bazilikoje. Už auką įsigydami sausainius paremsite Žaliakalnio vaikų dienos centrą ir pasirūpinsite, kad vaikai gautų socialinio darbuotojo, psichologo ir kitas jiems reikalingas paslaugas.

Advento laikotarpis kaip niekad dėkingas laikas per metus praleistoms akimirksnams atliepti ir ištaisyti. Šiais metais kviečiu išsokus į skubantį kasdienybės traukinį pasirinkti tą vagoną, ant kurio užrašyta „daryti gera ir dalytis su kitais geru“ (Žyd 13, 16). Kaip Jums mūsų pasiūlymai? Užėkite pas kaimyną puodelio arbatos ir aptarkite juos. Kaip Šventas Paulius laiške tesalonikiečiams rašė, pakvieskite vienas kitą „daryti gera vieni kitiems“ (1 Tes 5, 15). Ir tebūnie tai gražiausia Jūsų Kalėdų dovana sau ir greta esančiam.

E. Kniežausko foto

Švč. Sakramento adoruotojų ir besimeldžiančiųjų Gyvajį Rožinį šventė

Valerija LIETUVNINKIENĖ

Lapkričio 18 dienos rytmetį Mažojoje Kristaus Priskėlimo bažnyčioje švęsti Šv. Mišių susirinko Švč. Sakramento adoruotojai ir besimeldžiantys Gyvajį Rožinį. Gera buvo matyti tiek daug žmonių, kuriems brangus Išganytojas. Daug atėjusiųjų buvo jau garbaus amžiaus, ir todėl tuo labiau buvo nuostabu jausti juos vienijantis maldoje už taiką pasaulyje ir žmonių širdyse. Nors yra pagunda pagalvoti, kad garbaus amžiaus žmonės jau nieko negali nuveikti, iš tikrųjų – kokia nepaprastai reikalinga ir didelė jų maldos tarnystė! Ir kaip ištikimai

jie ją atlieka! Šv. Mišias už visus besimeldžiančius aukojo klebonas mons. Vytautas Grigaravičius. Homilijoje jis kalbėjo apie Eucharistijos dovana. „Savo meilę Išganytojas parodo per Eucharistiją – savo Kūnu ir Krauju palaiko mumyse tą malonę, tą antgamtinę gyvybę, stiprina gyvenimo kovose, kad pasiektume dangų“, – sakė klebonas. Po Šv. Mišių visi norėjo išgyventi bendrystę agapėje. Kiekvienas atnešė savo dalelę, ir gavosi tikrai turtingos vaišės! Išsiskirstė sustiprinti Kristumi ir žmogiška bendrystė, dėkingi Dievui, Bažnyčiai ir vienas kitam.

Autorės nuotrauka

INFORMACIJA

Gruodžio mėnesio liturginis kalendorius

3	I-asis Advento sekmadienis
8	Švč. Mergelės Marijos Nekaltasis Prasidėjimas
10	II-asis Advento sekmadienis
13	Šv. Liucija, mergelė, kankinė
17	III-asis Advento sekmadienis
24	IV-asis Advento sekmadienis Kūčių vakaras – Kristaus Gimimo vigilija
25	Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimimas (Kalėdos)
26	Šv. Steponas, pirmasis kankinys
27	Šv. Jonas, apaštalas, evangelistas
28	Šv. Nekaltieji Vaikeliai, kankiniai
29	Kalėdų penktoji diena
30	Kalėdų šeštoji diena
31	Šventoji Šeima: Jėzus, Marija ir Juozapas

Teisės klinika Teisės klinika tikintiesiems teikia pirmą nemokamą teisinę pagalbą. Konsultacijos vyksta kiekvieną ketvirtadienį parapijos patalpose adresu Aukštaičių g. 6, Kaunas, 16.30–18.00 val. **Išankstinė registracija tel.: 8 37 323548, 8 37 200883.**

Nemokamas medicininis konsultacijų kabinetas parapijoje Kauno Kristaus Priskėlimo parapijoje veikia nemokamas medicininis konsultacijų kabinetas. Konsultacijos teikiamos kiekvieną antradienį nuo 10.00 val. iki 14.00 val. Priskėlimo parapijos namuose, adresu Aukštaičių g. 6. Konsultuoja endokrinologė Gina Butkuvienė. **Smulkesnė informacija tel.: 8 37 323548, 8 683 18181.**

Informacija slaugantiems savo artimuosius

Kauno Kristaus Priskėlimo parapijoje vyksta naujas Slaugos ir pagalbos ligoniams mokymų „Gailėstingai veik!“ ciklas. Mokymų metu yra mokoma prižiūrėti ligonį, saugiai jį slaugyti, supažindinama su bendravimu su ligoniais ypatumais, suteikiami slaugos ir pagalbos pagrindai, nagrinėjami įvairūs ligonių sielovados aspektai. Sėkmingai pabaigusiems mokymų ciklą (išklusius teorinę dalį bei atlikus savanoriškos veiklos praktiką) išduodami pažymėjimai. Mokymai nemokami, visi dalyviai yra vaišinami arbata ir sausainiais. Mokymai yra atviri, mielai kviečiame visus susidomėjusius atvykti į Jums įdomią paskaitą!

Sekantys mokymai vyks: 2017 m. gruodžio 6 d. Tema: „**Teisiniai ligonio slaugos aspektai: rentas, veiksniai, globa**“. 2017 m. gruodžio 20 d. Tema: „**Kaip išlaikyti dvasinę ramybę slaugant artimąjį namuose**“. Mokymai vyksta trečiadieniais nuo 18.00 val. Kauno Kristaus Priskėlimo bazilikos konferencijų salėje, adresu: Žemaičių g. 31a. **Detalesnės informacijos teiraukitės: tel. 8 37 323548, 8 676 38333 arba el.paštu: lc.slauga@gmail.com**

Projektas Nr. 08.4.1-ESFA-V-418-04-0001 „Integrali pagalba ir namų neįgaliesiems asmenims Kauno mieste“ įgyvendinamas Europos socialinio fondo lėšomis

2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programa